

Taler, at, naar man sammenblander disse Sager i eet Udvalg, saa er det Hæle dermed stoppet. Jeg skal derfor paany yttre det Duffe, at den nærværende Sag maa blive overgivet til et særligt Udvalg. Jeg kan imidlertid rigtignok ikke understøtte det af eet æret Medlem (S. Andersen) i saa Henseende fremsatte Forslag, forsaavidt Medlemsantallet angaar, thi det forekommer mig ikke at være hensigtsmæssigt at nedsætte et Udvalg paa kun 5 Medlemmer til at behandle en saa vigtig Sag som denne, og jeg skulde derfor ønske, at det foreslaaede særlige Udvalg kunde komme til at bestaa af 7 eller 9 Medlemmer.

Formanden: Maa jeg bede det ærede Medlem om nærmere at bestemme, hvorvidt hans Forslag med Hensyn til Medlemsantallet skal gaa ud paa 7 eller 9 Medlemmer.

N. Rasmussen: Ja, i saa foreslaar jeg et Antal af 9 Medlemmer.

Formanden: Jeg sætter dette Forslag under Forhandling sammen med de tidligere stillede.

J. Andersen: Jeg har lidt tilbageholdende med at udtale mine Grunde for at nedsætte et særligt Udvalg, da jeg første Gang havde Ordet, fordi jeg dengang mente, at det ikke vilde være rigtigt at omtale den næste Sag paa Dagsordenen. Da den nu er blevet omtalt af andre ærede Medlemmer, skal jeg imidlertid tilføie, at jeg før talte under den Forudsætning, at baade det foreliggende Lovforslag og det efterfølgende tænktes henviste til det samme tidligere nedsatte Udvalg. Men, naar Udvalget har saa forskjellige Lovforslag for til Prøvelse, saa maa det jo stille sig saaledes, at det lægger det ene Hensyn medens det behandler det andet. Det vil derfor absolut tage lang Tid, idet der ikke vil kunne finde nogen Sammenarbeiden Sted med Hensyn til de forskjellige Sager, der foreligge for Udvalget. — Jeg skal iøvrigt tage mit Forslag om et Medlemsantal af 5 tilbage og derimod støtte det Forslag, der fremkom fra

den ærede sidste Taler om et særligt Udvalg paa 9 Medlemmer.

Formanden: Forslaget om et særligt Udvalg paa 5 Medlemmer er altsaa taget tilbage, og hvis Ingen optager det, er det bortfaldet. (Dphold). Dette er saaledes Tilfældet, og der foreligger derfor nu kun til Forhandling Spørgsmaalene om Henviisning til det tidligere nedsatte Udvalg, forøget med 2 Medlemmer, og om Nedsættelse af et særligt Udvalg paa 9 Medlemmer.

Ploug: Jeg skal tillade mig at bemærke, at jeg tror, at det er i fuldkommen Overensstemmelse med Rigsdagens, og navnlig med Landstingets, særlige Praxis med Hensyn til Sager, der staa i en meget nær Forbindelse med hinanden, at henvise dem, naar de fremkomme omtrent paa een Gang, til et og samme Udvalg. Jeg kan heller ikke erkende, at det skulde være en nødvendig Følge heraf, at det ene eller det andet af dem forsinkes. Det er ligesaa let muligt for et særligt Udvalg at forsinke en Sag, naar det vil — det have vi haft Exempel paa —, medens det sælles Udvalg, hvis det vil fremme den ene eller den anden af Sagerne eller flere af dem, meget godt kan gjøre det samtidig. Der vindes saaledes ikke Noget ved et særligt Udvalg. Desuden vilde vi jo kunne vælge de samme Medlemmer ind i de flere særlige Udvalg, og derved blev altsaa det Hæle en ren Formsag.

Scholer: Jeg kan ikke være enig med den sidste ærede Taler. Det er min fulde Overbevisning, at det absolut vil forsinke alle Sagerne, naar man henviser tre Lovforslag til et og samme Udvalg, især da naar Hovedforslaget, det ene Forslag, er forelagt af Regjeringen. Jeg har desuden ingen Tro paa, at et saadant Forslag som det, der er indbragt af det ærede fongevalgte Medlem (Fischer) om Fæstes Dvergang til Selveiendom, kan indbringes med Nytte enten her eller i det andet Thing, naar det ikke forelægges af Regjeringen. Naar et saa vigtigt Forslag ikke fremkommer fra Regjeringen, saa har jeg in-